

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 1

Ročník XI

19. ledna 2014

Bratři a sestry,
toto číslo Farního zpravodaje obsahuje témata, která nás – věřím – povzbudí k modlitbě, sebe darování, sdílení, jednání... Proto mi dovozte několik citátů k těmto tématům:

A když se modlíte, nebuďte jako pokrytci: ti se s oblibou modlí v synagógách a na nárožích, aby byli lidem na očích; amen pravím vám, už mají svou odměnu. Když se modlíš, vejdi do svého pokojíku, zavři za sebou dveře a modli se k svému Otci, který zůstává skryt; a tvůj Otec, který vidí, co je skryto, ti odplatí. Při modlitbě pak nemluvte naprázdno jako pohané; oni si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. Nebuďte jako oni; vždyť váš Otec ví, co potřebujete, dříve než ho prosíte.
Matouš 6,5-8

Láska, která miluje ze srdce, je nejbohatší, když dává. Láska, která hovoří o obětech, už přestává být pravou láskou.

Emanuel Von Geibel

Je opravdovou úlevou, jestliže máme někoho, s kým můžeme sdílet své nitro, komu můžeme otevřít srdce a světit mu svá tajemství.

Svatý Ambrož

Neslibuj, že vykonáš, nehonos se, žes vykonal, ale ponech svým skutkům, aby za tebe mluvily.

Jan Ámos Komenský

Člověk přece musí něco chtít, musí mít před sebou nějakou cestu, o které ví, kam vede. A když věří, že je správná, má po ní jít a třeba i zakopávat o kameny.

Lev Nikolajevič Tolstoj

Tvůj kříž je zdrojem všeho požehnání, je příčinou všech milostí. Skrze něj se věřícím dostává v slabosti síla, v potupě sláva, ve smrti život...

Lev Veliký

Pro zamyšlení a inspiraci sestavil P. Jan Kuník

Židle, na které prý sedí Kristus

Když jednou jeden kněz odcházel od lůžka umírajícího, ukázal na židli, ze které právě vstal, a řekl: „Pokaždé, když se na tu prázdnou židli podíváte, pokuste se vidět, že na ní sedí Kristus. Jen se na něho dívejte a modlitba pak přijde sama od sebe.“

Rada fungovala, a tak má příběh ještě pokračování. Brzy poté telefonovala knězi dcera umírajícího, aby mu řekla, že její otec zemřel. Líčila mu: „Jeho poslední hodiny jsem strávila s ním. Vyzařoval pokoj a mír. Pak jsem na dvacet minut odešla z místnosti. Když jsem se vrátila zpátky, byl už mrtvý. Je ale zvláštní, že jeho hlava neležela na polštáři, ale na židli, která stála vedle jeho lůžka.“

James A. Feehan: Bůh ukrytý v příbězích, Karmelitánské nakladatelství

Smíření křesťanů přesahuje lidské síly – Týden modliteb za jednotu křesťanů

"Týden modliteb za jednotu křesťanů" se slaví každý rok od 18. do 25. ledna (nebo na jižní polokouli kolem Letnic) a je odezvou na Ježíšovu tzv. velekněžskou modlitbu, ve které prosil „aby všichni byli jedno“ (srov. Jan 17, 18).

Smíření křesťanů přesahuje lidské síly a dary

Druhý Vatikánský koncil rozhodně doporučil modlitbu za jednotu křesťanů, jako duši celého ekumenického hnutí. Protože smíření křesťanů „přesahuje lidské síly a dary“, modlitba dává výraz a naději, která nezklame a důvěru v Pána, který činí novou každou věc. Avšak modlitbu musí doprovázet očistění mysli, citů a paměti. Tak se stane výrazem onoho „vnitřního obrácení“, bez něhož není pravý ekumenismus možný. Koneckonců, jednota je dar Boha, dar, o který je nutno naléhavě a neúnavně prosit v pokoře a pravdě.

Jan Pavel II., 19. 1. 2005

Oči upřené na Ježíše

Hledání jednoty mezi křesťany se projevuje především tím, že toužíme po zachování této jednoty a že se za ni modlíme. Toto naše hledání má oči upřené na Ježíše, který položil život za to, aby zde bylo „jediné stádo a jediný pastýř“ (Jan 10,16), a který se modlil za to, aby „všichni byli jedno“ (Jan 17,21). Křesťané mohou s radostí a vděčností potvrdit: „Mnohem silnější je to, co nás spojuje, než to, co nás rozděluje.“ A protože jednota je darem, je vhodné, aby se křesťané modlili za jeho udělení společně.

Walter kardinál Kasper; z knihy Duchovní ekumenismus

Čím více se přimkneme k Ježíši, tím více si budeme blízko navzájem

Povinnost odstranit pohoršení z rozdělení křesťanů se stává každým dnem naléhavější. Jednotu je možné posílit dialogem, společnou modlitbou i svědectvím. Neznamená to ovšem přehlížet rozpory a problémy. Bylo by to jako přikrýt ránu, aniž bychom ji vyléčili. Bylo by v tom riziko, že přerušíme pouť ještě dříve, než dojdeme k jejímu cíli, tj. k plnému společenství. Naopak: jde o to, abychom pracovali s pohledem upřeným ke skutečnému usmíření pod vedením Ducha svatého, s důvěrou v účinnost modlitby, kterou Ježíš vyslovil v den před svým umučením: „Otče, aby všichni byli jedno, jako my jsme jedno“ (srov. Jan 17,22). Čím více se přimkneme k Ježíši, tím více budeme schopni být blízko jeden druhému.

Podle knihy Kristus vás miluje – Jan Pavel II. mládeži

„Pravým“ křesťanem není náš „stranický kolega“...

Rekneme to bez příkras a možná i s rizikem, že budeme špatně pochopeni: Pravým křesťanem není náš „stranický kolega“ z těžké konfese, ale ten, kdo se díky tomu, že je křesťanem, stal vskutku lidským.

*Benedikt XVI., z knihy Úvod do křesťanství, upraveno
<http://www.pastorace.cz>*

Poselství Jana Pavla II. k postní době 2001

„Láska zapomíná, když jí někdo ublíží“ (1 Kor 13,5)

1. „Hle, jdeme do Jeruzaléma“ (Mk 10,33). Těmito slovy Pán vybízí učedníky, aby se s ním vydali na cestu vedoucí z Galileje až do místa, kde bude dovršeno jeho vykupitelské poslání. Tato cesta do Jeruzaléma, kterou evangelisté líčí jako završení Ježíšovy pozemské pouti, je životním vzorem pro křesťana, který touží následovat Místra na cestě kříže. K takové „cestě do Jeruzaléma“ vybízí Kristus i současné lidi. Platí to zejména v postní době, která člověku poskytuje vhodnou příležitost k tomu, aby se obrátil a znovu našel plné společenství s Kristem tím, že se ve svém nitru bude podílet na tajemství Kristovy smrti a zmrtvýchvstání.

Proto představuje postní doba pro věřící vhodnou příležitost k hlubokému přezkoumání života. V současnosti nechybějí vedle ušlechtilých svědků evangelia ani lidé, kteří jsou sice pokřtěni, avšak k náročné výzvě „k cestě do Jeruzaléma“ se stavějí nevlídně, či ji dokonce otevřeně odmítají. Stává se to v situacích, kdy je zkušenost modlitby prožívána spíše povrchně, takže Boží slovo neproniká do lidského života. I samu svátost smíření považují mnozí za bezvýznamnou a nedělní eucharistická slavnost je brána jako nutná povinnost.

Jak přijmout výzvu k obrácení, s níž se na nás obrací Kristus i v této postní době? Jak dojít k opravdové změně života? Především musíme otevřít srdce působivému poselství liturgie. Období příprav na Velikonoce je darem Boží přiznatelnosti a cennou příležitostí k tomu, abychom se přiblížili k Pánu tím, že budeme zpytovat své svědomí a budeme naslouchat tomu, co nám Pán v nitru radí.

2. Někteří křesťané se domnívají, že se bez tohoto trvalého duchovního úsilí obejdou, protože necítí potřebu konfrontovat se s pravdou evangelia. Pokoušejí se zbavit obsahu a síly výroky, jako je tento:

„Milujte své nepřátele, prokazujte dobro těm, kdo vás nenávidí“ (Lk 6,27). Pro tyto lidi je přijetí a převedení těchto slov do konkrétních životních postojů nesmírně obtížné. Jde totiž o slova, která, jsou-li brána vážně, vedou nutně k radikálnímu obrácení. Když je však člověk uražen a zraněn, je v pokušení podlehnout psychologickým mechanismům sebestřasti a odplaty, a nedbat tak na Ježíšovu výzvu k lásce k nepříteli. A přece každodenní lidská zkušenost velmi zjevně dokazuje, že odpuštění a usmíření jsou pro opravdovou obnovu jedince i společnosti nezbytné. To platí jak ve vztazích mezi lidmi, tak ve vztazích mezi společenstvími a národy.

3. Četné a tragické konflikty, které sužují lidstvo a které někdy vznikají také z náboženských nedorozumění, vyhloubily mezi národy propast nenávisť a násilí. K tomu někdy dochází i mezi různými uskupeními a stranami působícími v rámci téhož národa. Dosud jsme s bolestným pocitem bezmoci svědky opětovného rozdmýchávání konfliktů, které byly považovány za definitivně vyhaslé. Vzniká dojem, že některé národy uvízly v nezadržitelné spirále násilí, jejímž následkem budou další a další oběti, aniž by se přiblížila nějaká konkrétní perspektiva řešení. Toužebné volání po míru, které se ozývá ze všech částí světa, zůstává nevyšlyšeno, protože se nedaří činit kroky, které by vedly k vytoužené shodě.

Tento zneklidňující stav nemůže křesťany ponechat lhostejnými. Právě proto jsem se v nedávno uplynulém jubilejním roce stal hlasatelem prosby církve, aby Bůh odpustil hříchy jejich dětí. Jsme si dobře vědomi toho, že viny křesťanů bohužel zatemnily neposkvrněnou tvář církve, ale protože důvěřujeme v milosrdnou Boží lásku, která se nezastaví u hříchu, ale hledí na pokání, víme také to, že se znovu můžeme s důvěrou vydat na cestu. Boží láska se nejvyšší měrou projeví právě tehdy, když Bůh opět přijme do svého plného společenství hříšného a nevďečného člověka. Z tohoto pohledu spočívá „očistění paměti“ především v obnoveném vyznání Božího milosrdenství, ve vyznání, ke kterému je církev na všech úrovních znovu a znovu s obnoveným přesvědčením povolána.

4. Jedinou cestou k míru je odpuštění. Přijetí a udělení odpuštění umožňuje novou kvalitu mezilidských vztahů, přerušuje spirálu nenávisť a msty a láme okovy zla, které obepínají srdce svářících se lidí. Pro národy, které usilují o usmíření, a pro ty, kdo touží po pokojném soužití jednotlivců i národů, není jiné cesty než té, která je založena na přijetí a udělení odpuštění. Jak blahodárně znějí v této souvislosti Pánova slova: „Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují. Tak budete syny svého nebeského Otce, neboť on dává vycházet svému slunci pro zlé i pro dobré a sesílá déšť spravedlivým i nespravedlivým“ (Mt 5,44-45)! Milovat ty, kdo nám ublížili, znamená odzbrojit je, a tak můžeme proměnit v místo vzájemné solidarity i bitevné pole.

Tato náročná výzva se netýká jen jednotlivců, ale také společenství, národů a celého lidstva. Zejména se však týká rodin. Není snadné obrátit se k odpuštění a usmíření. Usmíření se může jevit problematické už tehdy, neseme-li na vzniklé situaci vinu my sami. Je-li pak vina na straně toho druhého, může se usmíření zdát přímo nepravděpodobným. Tak jednal sám Pán, který od svého učedníka očekává, že jej bude následovat, a spolupracovat tak na vykoupení svého bratra.

V naší době se odpuštění stále více jeví jako nutný rozměr autentické obnovy společnosti a nastolení míru ve světě. Církev hlásá odpuštění a lásku k nepřítelům s vědomím, že tak do duchovního bohatství celého lidstva přináší nový způsob přístupu k lidem. Jde o způsob zcela jistě náročný, přináší však velkou naději. Církev ví, že se zde může spolehnout na pomoc Pána, který nikdy neopouští toho, kdo se k němu v obtížích utíká.

5. „Láska zapomíná, když jí někdo ublíží“ (1 Kor 13,5). Apoštol Pavel tímto výrokem z Prvního listu Korintským připomíná, že odpuštění je jednou z nejvyšších forem prokazování bratrské lásky. Postní doba je vhodným obdobím k tomu, abychom lépe prohloubili dosah této pravdy. Prostřednictvím svátosti smíření nám Otec daruje v Kristu své odpuštění a vede nás k tomu, abychom žili v lásce a nepovažovali toho druhého za nepřítel, nýbrž za bratra.

Kéž by toto období pokání a usmíření povzbudilo věřící k tomu, aby mysleli a jednali ve znamení opravdové bratrské lásky, otevřeně všem dimenzím člověka. Tento vnitřní postoj povede věřící k tomu, aby nesli plody Ducha (srov. Gal 5,22) a aby s novým srdcem poskytovali hmotnou pomoc potřebným lidem.

Srdce, které je usmířené s Bohem a s bližním, je velkomyslné. V posvátných dnech postní doby nabývají peněžní sbírky význačné hodnoty, protože se nejedná o to, aby věřící darovali něco ze svého přebytku, aby si uklidnili svědomí, ale o to, aby se solidárně starali o zmírnění bídy, která je ve světě. Pomyslení na bolestné tváře a na utrpení tolika bratří a sester nemůže nevést věřícího k tomu, aby se podělil alespoň o část svého majetku s těmi, kdo jsou v tísní. Postní dary nabývají

ještě větší hodnoty, pokud se dárce osvobodil od nevole a lhostejnosti, které by mu bránily ve společenství s Bohem a bratry.

Svět od křesťanů očekává věrohodné svědectví o společenství a solidaritě. Velmi jasně to vyjadřují slova apoštola Jana: „Jestliže má někdo majetek a vidí, že jeho bratr je v nouzi, ale zavře před ním svoje srdce – jak v něm může zůstat Boží láska?“ (1 Jan 3,17).

Bratři a sestry! Svátý Jan Zlatouústý v komentáři k Pánovu výroku o cestě do Jeruzaléma připomíná, že Kristus svým učedníkům nezatajuje boje a oběti, které je čekají. Zdůrazňuje, že vzdát se svého „já“ je obtížné, avšak nikoli nemožné, když můžeme počítat s Boží pomocí, která je nám udělena „prostřednictvím společenství s Kristovou osobou“ (PG 58, 619 s).

Právě proto chci v této postní době vyzvat všechny věřící k vřelé a důvěryplné modlitbě k Pánu, aby dal každému nově zakusit své milosrdenství. Jen tento dar nám pomůže prožívat stále radostněji a velkomyslněji Kristovu lásku, která „se nerozčiluje, zapomíná, když jí někdo ublíží, má zármutek, když se dělá něco špatného, ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy“ (1 Kor 13,5-6).

S těmito touhami prosím Matku Milosrdenství, aby na této postní pouti ochraňovala celé společenství věřících, a všem ze srdce uděluji apoštolské požehnání.

Ve Vatikáně dne 7. ledna 2001

Zprávy

Výměna

K 13. 1. 2014 došlo k výměně duchovních správců našich sousedních farností: P. Karel HAMPL byl ustanoven ve farnostech

- Římskokatolická farnost Bechyně jako administrátor
- Římskokatolická farnost Hlavatce a Římskokatolická farnost Sudoměřice u Bechyně jako administrátor excurrento.

P. Zdeněk Metod KOZUBÍK, OPraem. byl ustanoven ve farnostech

- Římskokatolická farnost Březnice u Příbrami jako administrátor
- Římskokatolická farnost Bělčice, Římskokatolická farnost Bubovice, Římskokatolická farnost Drahenice, Římskokatolická farnost Chraštice, Římskokatolická farnost Mirovice, Římskokatolická farnost Pohoří a Římskokatolická farnost Tochovice jako administrátor excurrento.

Pán kéž všem dává dar síly a uzdravení – i skrze naše modlitby...

P. Jan Kuník

Papež František oznámil jména 19 nových kardinálů

V závěru modlitby Anděl Páně (dne 13. ledna 2014) oznámil papež František jména 19 nových kardinálů. Šestnáct z nich, kterým je méně než 80 let, bude moci při příštím konkláve volit papeže. Zbývající tři jsou emeritní arcibiskupové, kterým se dostává ocenění za celoživotní službu církvi. Noví kardinálové přijmou své insignie při obřadu, který proběhne ve Vatikánu 22. února 2014. Více: <http://tisk.cirkev.cz/ze-zahranici/papez-frantisek-oznamil-jmena-19-novych-kardinalu/>

Ekumenická slavnost u příležitosti Týdne modliteb za jednotu křesťanů

Česká biskupská konference a Ekumenická rada církví v ČR zvou na **Ekumenickou slavnost**, která se uskuteční za účasti nejvyšších představitelů křesťanských církví **20. ledna 2014** v Praze. Slavnost konaná u příležitosti Týdne modliteb za jednotu křesťanů se tentokrát bude konat v kostele sv. Vojtěcha v Praze – Dejvicích, a to od 18.00. Předsedá jí Kardinál Dominik Duka, předseda České biskupské konference. Kazatelem bude Daniel Fajfr, předseda Rady Církve bratrské a předseda ERC v ČR.

Tiskové středisko ČBK

Zápis ze schůzky farní rady dne 17. 12. 2013

Přítomni: pan farář J. Kuník, H. Hochmutová, H. Hoyer, J. Horníková, J. Hořejší, I. Hoyerová, J. Drazdík, V. Hašek, M. Hochmut; Nepřítomni, omluveni: J. Drechsler, F. Liška, J. Matějka; Host: paní V. Homulková

Úvodní slovo p. faráře, přivítání přítomných členů a seznámení s programem

Omluva za neuskutečnění plánované schůzky 10. 12. z důvodu nemoci duchovního

Důvody svolání schůzky ještě v prosinci: 1) rekapitulace, 2) návrh p. Hochmuta

Kontrola minulých úkolů:

Střecha městského kostela

- v roce 2013 uhrazeno 471 000,- Kč, podíl farnosti: 48 100,- Kč, tj. 10,2%

Nové úkoly:

Noc kostelů

- p. Hochmutová – v roce 2014 bychom měli opět uspořádat Noc kostelů, spolu s p. farářem se přimlouvají se za zpřístupnění obou kostelů; zahájení v městském kostele, pokračování a zakončení ve farním kostele
- vyklizení kaplanek – slíbil p. Matějka
- umožnit návštěvníkům výhled z hlavní věže farního kostela – přes žaluzie není nic vidět
- p. farář – měli bychom závazně slíbit, že Noc kostelů bude
- je třeba svolat schůzku realizačního týmu a rozdělit úkoly

Finanční situace farnosti

- p. Hochmut – zamýšlel se nad stavem financí farnosti s ohledem na investice, které nás čekají, přečetl členům farní rady svůj návrh
- p. Homulková – příjmy za rok 2013 činí cca 246 000,-, z toho sbírky cca 156 000,- Kč, dary 23 000,- Kč, nájem 62 000,- Kč, za koncert 5 000,-
- p. Hochmut – čeká nás několik let trvajících oprav střechy městského kostela, je třeba zajistit, aby na farním účtu bylo dostatek finančních prostředků, aby si farnost nemusela půjčovat
- navrhuje možnosti řešení, chtěl by přečíst zprávu o stavu financí v kostele
- sl. Hoyerová, p. Hořejší – tento úkol by měla na sebe vzít celá farní rada, společně se dohodnout na postupu a poté pověřit osobu, která farníkům zprávu přečte
- p. Hoyer – zvolit vhodnou formu, aby výzva nevyzvolila opačný účinek
- p. farář – biblické je přispívat desetinou příjmu (desátek)
- p. Drazdík – nevidí problém v tom, aby každý farník přispíval určitým procentem ze svého příjmu, ve světě je to běžné
- p. farář – je to běžné i v jiných církvích
- p. Hašek – tyto návrhy přicházejí v době restitucí, veřejnost je masírována představou, že církve získají obrovský majetek a miliardové náhrady, je nevhodná doba
- sl. Hoyerová – veřejnost (farníky i obyvatelé města) je třeba informovat o skutečném stavu věci, např. naše farnost nezíská žádné rozsáhlé pozemky ani lesy, z vráceného majetku nebude mít velký zisk
- p. Hašek – je třeba zamyslet se nad dalšími konkrétními náklady, farnost by neměla jen opravovat památky, měla by dělat charitu, pořádat akce, setkání, pastorační činnost atd.
- p. farář – konstatuje, že farnost na charitu přispívá
- sl. Hoyerová – sbírky každým rokem klesají, hodnota peněz je jiná, než v minulosti, ale farníci často přispívají stále stejnými částkami
- p. Mareš – věřících v kostele ubývá, velká část z nich jsou důchodci

Závěr:

- farní rada se zamýšlí nad možnostmi financování farnosti, chce její finanční situaci řešit
- během ledna vytvoří výzvu pro věřící

Příští schůzka: 14. 1. v 18,00 hodin

Zapsala: Ivana Hoyerová

Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 20. ledna do 2. února 2014

Den		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého		
Pondělí	20. 1.		mše svatá není		
Úterý	21. 1.		17,00 Za † Martu Krupičkovou		
Středa	22. 1.		17,00 volná intence		18,00 Biblická hodina <i>Společenské centrum</i>
Čtvrtek	23. 1.		8,30 Za Františka a Jarmilu Liškovy, celý jejich rod a d. v o.		17,00 mše svatá <i>Voltuš</i>
Pátek	24. 1.		18,00 Za Miloslava Máru a rodinu Šaršovu		
Sobota	25. 1.		18,00 Za Miladu Folaufovou a její rodiče		
Neděle	26. 1.	8,15 Za † Josefa Drazdíka, rodiče Větrovských a za všechny živé z jejich rodu		10,00 mše svatá	
Pondělí	27. 1.		mše svatá není		
Úterý	28. 1.		17,00 volná intence		
Středa	29. 1.		17,00 volná intence		18,00 Modlitební setkání <i>Společenské centrum</i>
Čtvrtek	30. 1.		8,30 volná intence		14,30 mše sv. <i>Centrum soc. služeb</i>
Pátek	31. 1.		18,00 volná intence		
Sobota	1. 2.		18,00 volná intence		
Neděle	2. 2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu 8,15 Prosba za dceru, syna a všechny naše dobrodince		10,00 mše svatá	